

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ «ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟΦΟΥΣΗΣ»
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΤΗΣ
ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ψαλλομένη τῇ ιζ' Ιουλίου.

Συντεθεισα

*ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἐπισκόποις Κυρίλλου, τοῦπικλῆν Κογεράκη,
Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Ρόδου.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, πανηγυρίσωμεν, τῆς Γαλακτοτροφούσης, τὴν τιμίαν Εἰκόνα, τιμῶντες κατὰ χρέος, ὅτι ἀεὶ, ἐνεργεία τῆς χάριτος, τῶν ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα ὀμβροβλυτεῖ, εὐσεβῶν εἰς περιποίησιν.

Τῇ ἑορτῇ τῆς σεπτῆς σου, Εἰκόνοσ σήμερον, Γαλακτοτρόφε Μῆτερ, συνεκλάμπει ἡ μνήμη, Μαρίνης Ἀθληφόρου τῆς εὐκλεοῦς, μεθ' ἧς πρέσβευε πάντοτε, ἵνα κινδύνων ῥυσθῶμεν παντοδαπῶν, νοσημάτων καὶ κακώσεων.

Ε'ν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, καταπαλαίσασα, τὸν περηνιστὴν τῆς Εὐας, μαρτυρίου τοῖς ἄθλοις, Μαρίνα Ἀθληφόρε, θείας ζωῆς, ἐκομίσω τὸν στέφανον, καὶ ἐνεργείαις θαυμάτων εὐεργετεῖς, τοὺς ἐν πίστει προσιόντας σοι.

Γαλακτοτρόφε Παρθένε, Παρθένε Ἄχραντε, μετὰ τῆς Ἀθληφόρου, πανευφήμου Μαρίνης, ἰκέτευε ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, νηπιάσαντα Κύριον, ἡμῖν δοθῆναι πταισμάτων τὸν ἴλασμόν, καὶ τὸ μέγα αὐτοῦ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πατρικὴν ἀσέβειαν μισήσασα, εὐσέβειαν ἠγάπησας, καὶ Ὀλυβρίου θράσος πατήσασα, νύμφη Χριστοῦ ἐκλεκτή, τῷ μαρτυρίῳ σου ἐγένου, Μαρίνα καλλιπάρθενε. Ὅθεν πρέσβευε αὐτῷ, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Πάρθενε, τιθηνείας σου τὸ μυστήριον, ἐν Εἰκόνι ὄρωντες περιγραφόμενον, τὸν νοῦν ἐξιστάμεθα, καὶ αὐτῇ προσπίπτοντες, ἐν κατανύξει βοῶμεν· Μὴ ἀποστρέψης ὡς Ἀγαθή, τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, τῶν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα θεμένων, Γαλακτοτροφοῦσα Ἀειπάρθενε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τὴν ἱεράν, τῆς Γαλακτοτροφούσης, τιμήσωμεν Εἰκόνα, ἐξ ἧς ἀφθόνως ῥέει, ἡ χάρις τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Ὑπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ἀῦθλοισ μαρτυρικοῖς, δοξάσασα Μαρίνα, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, αὐτὸς προσήκατό σε, νύμφην αὐτοῦ ὑπέρκαλλον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Πρέσβευε τῷ Χριστῷ, πανεύφημε Μαρίνα, μετὰ τῆς Παναχράντου, Ἀγνῆς Γαλακτοτρόφου, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς Ὑπεραγία· Μαρίνης ταῖς πρεσβείαις, ἐλέησον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Χαίροις Μήτηρ Θεοῦ, Ἀγνή Γαλακτοτρόφε, ἡ χάριτος τὸ γάλα, παρέχουσα ἀφθόνως, Εἰκόνοσ ἐξ ἁγίας σου.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτικά ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα», ἰστώμεν στίχ. ἡ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', ὡς κάτωθι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.
Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν Εἰκόνι σεπτῇ, οἱ πιστοὶ ὀρῶντές σε, ὡς νήπιον ἀτελές, Χριστὸν θηλάζουσαν, μυστήριον τὸ φρικτόν, τοῦ θαυμασίου σου τόκου δοξάζομεν, καὶ ἄδομεν εὐλαβῶς, τοῖς μεγαλείοις σου ὕμνον κραυγάζοντες· Γαλακτοτροφοῦσα χαῖρε, Μῆτερ Ἀειπάρθενε, ἡ ἀεὶ ποιουμένη, πρὸς ἡμᾶς θερμὴν τὴν πρόνοιαν.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Ἄγνή! σὺ γὰρ ἀναβλύζεις, θείας ἐξ Εἰκόνοσ σου, τὸ γάλα τὸ μυστικόν, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, πιστοῦσα μὲν τοῖς πιστοῖς, τὰ ὑπὲρ νοῦν μεγαλεῖα τῆς δόξης σου, ἐγείρουσα δὲ ἡμᾶς, τοὺς ἀγαπῶντάς σε πόθῳ κραυγάζειν σοι· Γαλακτοτροφοῦσα χαῖρε, Δέσποινα Πανύμνητε, μητρικῶν πρεσβειῶν σου, τῇ δυνάμει ἡμᾶς σώζουσα.

Τῆς σῆς Εἰκόνοσ τὸ ἔκτυπον, Γαλακτοτροφοῦσα, Μῆτερ Ἀειπάρθενε, τιμῶμεν οἱ εὐσεβεῖς, ἀγαλλιώμενοι ὀρῶμεν γὰρ ἐν αὐτῷ, τὸν Λυτρωτὴν σε ὡς βρέφος θηλάζουσαν, τὸν σώζοντα διὰ σοῦ, τοὺς ἐκ βαθέων καρδίας βοῶντάς σοι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, ἡ τῷ ἀνεκφράστῳ σου, ἐκλυτρώσασα τόκῳ, τῆς κατάρας τὸ ἀνθρώπινον.

Χαίροις Μαριὰμ Μητρὰνανδρε, ἡ τὴν σὴν Εἰκόνα, σκευὸς ἀναδείξασα, τῆς θείας περὶ ἡμᾶς, κηδεμονίας σου· παρέχεις γὰρ ἐξ αὐτῆς, ἐν περισσειᾷ τὰ δῶρα σῆς χάριτος, κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ἐξαιρουμένη τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Γαλακτοτροφοῦσα χαῖρε, Δέσποινα Θεόνυμφε, ἡ τὸν Λόγον τεκοῦσα, εἰς ἀνθρώπων ἀπολύτρωσιν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. Ὡ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπη σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὠραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν, ἥς περ κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Μάρτυς Μαρίνα ἀήττητε, τοὺς προσιόντας πιστῶς, ἐν ναῶ τῷ ἀγίῳ σου, καὶ ἀνευφημοῦντάς σου, μαρτυρίου τὰ τρόπαια, ἀπὸ κινδύνων ῥῦσαι καὶ θλίψεων, νόσων παντοίων καὶ περιστάσεων· σὺ γὰρ ἐπλούτησας, χάριν πλουσιόδωρον θαυματουργεῖν, τοῖς προσκαλουμένοις σε, θερμῆς ἐκ πίστεως.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανὸς ἀνίπταται, τὴν κάραν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου, τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατασκηνώσω οὖν, εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Σκευὸς ἡγιασμένον, τῆς μητρικῆς σου χάριτος, ἀπεργασαμένη τὴν Εἰκόνα σου, ἐξ αὐτῆς ἀναβλύζεις, τῶν θαυμάτων τὰνάματα, εὐεργετοῦσα καὶ σώζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ προσιόντας, καὶ ἐκ πόθου βοῶντάς σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Γαλακτοτροφοῦσα Παρθένε Θεόνυμφε, Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα· μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ διὰ σοῦ δωρούμενος ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. κη΄ 10-17)

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρὸράν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυσ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ’ αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ’ αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ· μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ’ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ’ αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ

ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρῶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση, οὗ ἂν πορευθῆς, καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέσθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9)

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιῆσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. λα', 10,13-20,25)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὕρησει; τιμιώτερα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρρισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Παρθενική πανήγυρις, τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν πιστῶν, ἐπέστη σήμερον. Δεῦτε οὖν ἀδελφοί, δαυϊτικῶς πορευσώμεθα, εἰς οἶκον Κυρίου Παντοκράτορος, καὶ προσπίπτοντες εὐλαβῶς, Γαλακτοτροφούσης τῇ Εἰκόνι, τῇ θηλαζούσῃ Παρθένῳ Μητρί, τὴν ὑμνωδίαν προσφέρομεν, ἐν ταύτῳ μακαρίζοντες, Μαρίναν τὴν Ἀθληφόρον, καὶ ἀνακραζόντες· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Μαρία Ἀειπάρθενε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρθεσίας καὶ μαρτυρίου, διπλοῦν τὸν στέφανον ἀποδώσας, τῇ Μάρτυρι καὶ νύμφῃ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτῆς παρέχων ἡμῖν, ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Εὐφραίνονται σήμερον, πιστῶν χοροστασίαι, ἐπὶ τῇ θεία σου μνήμῃ, Μαρίνα Ἀθληφόρε πολυάθλε· ἀσεβείας γὰρ πατρικῆς, σκοτίαν καταλιποῦσα, ἐν τῷ φωτὶ Θεοῦ τῆς γνώσεως, παρθενικοῖς ποσίν ἐπορεύθης, καὶ εἰδωλικῆς μισοθειᾶς, ἐταπείνωσας τὴν αὐθάδειαν, τῇ εὐσεβεῖ ὁμολογία, τῆς πίστεως τοῦ Νυμφίου σου. Ὅθεν αὐτῷ ἀρμοσθεῖσα, διὰ βασάνων μυρίων καὶ θανάτου, πρέσβευε αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα τύχωμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, οἱ πόθῳ εὐφημοῦντές σε.

Ἦχος β΄.

Αἰ ῥένωθεισα ταῖς φρεσί, δυνάμει τῆς χάριτος, καὶ γυναικείαν ἀσθένειαν, ἔρωτι Χριστοῦ, διὰ πίστεως ἀπορρίψασα, Ὀλυβρίου τυράννου, ὄφρυν κατεπάτησας, καὶ διὰ μυρίων βασάνων, ἀποτμήσει τῆς κεφαλῆς, ὡς Μάρτυς ἐστεφανώθης, Μαρίνα καλλιπάρθενε. Ὅθεν διαιωνιζούσης, τρυφῆς ἀξιωθείσα, καὶ τοῦ Νυμφίου ὀρώσα, τὴν ἀτελεύτητον δόξαν, πρέσβευε αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν Ναῶ σου συνελθόντων, καὶ τελούντων τὴν μνήμην σου.

Ἦχος δ΄.

Εἶν γυναικεία ψυχῇ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἀνδρειοφρόνως ἐλέγξασα, καὶ τοῦτον ὠραίοις ποσί, ὡς παίγνιον καταπατήσασα, τὴν πτώσιν τῆς Προμήτορος Εὐας, ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως ἀνώρθωσας, καὶ μαρτυρίου ἐν στάσει, τὸν ὠραιότατον Νυμφίον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐδόξασας, Μαρίνα καλλιπάρθενε. Ὅθεν περισταμένη αὐτῷ, ἐν ζωῆς τῷ νυμφῶνι, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὁραιοτάτη ὡς νύμφη, διὰ μαρτυρίου ἀνδραγαθήματος, σκηνώματος τοῦ γεώδους ὑπεξεληθοῦσα, κατηγλαϊσμένη, πεποικιλμένη, βασάνων τοῖς στίγμασι, σὺν μαρτυρίου τοῖς αἵμασι, εἰς νυμφῶνα μυστικόν, τῆς ἄνω βασιλείας, ὡς ἔδει σε ἔφθασας, Μαρίνα Ἀθληφόρε ἔνδοξε· ἔνθα τανῦν μετ' ἐκείνων, τῶν φρονίμων παρθένων συγχορεύουσα, ἐν ἀπολαύσει τοῦ κάλλους τοῦ Νυμφίου σου, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύουσα αὐτῶ, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἀνέλαβες ἀχράντοις χερσί, Θεὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, καὶ τοῦτον ἐγαλακτοτρόφησας. Μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸ μυστήριον τοῦ τόκου σου! τοῦτο οὖν ἐν Εἰκόνι, περιγραφόμενον καθορῶντες, τὸν νοῦν ἐξιστάμεθα, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Γαλακτοτροφοῦσα Θεόνυμφε· μὴ παύση ὡς ἀγαθή, περιέπουσα ἡμᾶς, τοὺς ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα, ἀναθεμένους διὰ πίστεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης στερῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσειον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Ὑπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Μέγα, τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος, καὶ εὐταπείνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες εὐτελές ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθεΐας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ

λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰδωλικῆς ματαιότητος, πυρκαϊὰν κατασβέσασα, μαρτυρικῶν αἱμάτων ῥοαῖς, ἐν ἀθανάτῳ νυμφῶνι, ἐν Παραδείσου ταῖς αὐλαῖς, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἁγίων, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, ἀκένωτον ἀπέλαβες, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἐναπολαύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, χάριν ἀπείρων θαυμάτων, ὡς νοσημάτων ἀλεξικάκον, ἀκαταπαύστως ἐνεργοῦσα, τοῖς ἐπὶ γῆς σε τιμῶσιν, καὶ ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, Μαρίνα πανεύφημε, Μάρτυς Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, Πατρός ἀνάρχου Λόγον, δημιουργίας τὸν αἴτιον, Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐκ σοῦ νηπιάσαντα, ἀγκάλαις ἐβάστασας, καὶ ἐγαλούχησας· ἔνθεν τὴν Εἰκόνα σου, ἐν ἣ περιγραφόμενον, τὸ μυστήριον τοῦτο ὀρώμεν, θησαυρὸν τῆς δόξης σου ἀνέδειξας· ἐξ αὐτῆς γὰρ μυστικῶς, ὡς ἐκ θηλῆς πνευματικῆς, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ γάλα, παρέχεις τοῖς βοῶσί σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Γαλακτοτροφοῦσα Θεόνυμφε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐνέδρας, ῥύμη διέφυγες, καὶ αὐτῷ προσπλακεῖσα, ὑπερηκόντισας, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν δαψιλῆ, χάριν ἀπειλήφας, ἀποσοβεῖν ἐκ τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς λυμαινώδεις· διὸ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν, Μαρίνα ἔνδοξε.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατρώαν ἀσέβειαν, καταλιποῦσα σαφῶς, τὴν πίστιν ἐτήρησας, διὰ βασάνων πολλῶν, τῷ ξίφει ἀθλήσασα· δόξη ἐστεφανώθης, ἐν ζωῆς τῷ νυμφῶνι· θαύμασι παραδόξοις, ἐνεργεῖς τοῖς ἐν κόσμῳ, Μαρίνα Παρθενομάρτυς· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Εἰκῶν σου ἡ πάντιμος, ἐθαυμαστώθη Ἀγνή, τὰ γάλα ἐκβλύζουσα, ὡς ζωηφόρος θηλή, τῆς θείας σου χάριτος, αὐξησιν εἰς τελείαν, ἐν Χριστῷ τῷ

Σωτῆρι, ταύτη τῶν προσιόντων, καὶ πιστῶς ἐκβοώντων· Χαῖρε
Γαλακτοτροφοῦσα, Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Μαρίναν οἱ πιστοί, τοῦ Δεσπότου τὴν νύμφην, Μαρτύρων γυναικῶν, τὸ
περίβλεπτον κλέος, τὴν θαύμασιν ἐκλάμπουσαν, ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἥλιος,
εὐφημήσωμεν, ἐν ἐγκωμίοις βοῶντες· Μάρτυς ἔνδοξε, ἡμῶν προστάτευε
πάντων, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Αἰσέβειαν πατρός, ἀπὸ βρέφους λιποῦσα, ἠγάπησας θερμῶς, τὸν Σωτῆρα
τοῦ κόσμου, καὶ τοῦτον ὠμολόγησας, τῶν τυράννων ἐνώπιον· ὅθεν
θάνατον, ὑπὲρ αὐτοῦ δεξαμένη, ζωῆς ἔλαβες, ἀκαταλύτου τὴν δόξαν,
Μαρίνα πανσέβαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τεκμήριον τῆς σῆς, μητρικῆς συμπαθείας, ἀνέδειξας ἡμῖν, ἠλιόμορφε
Κόρη, τὴν πάντιμον Εἰκόνα σου, τὸ τῆς δόξης σου σκῆνωμα· ἢ
προσπίπτοντες, τῆς τιθηνείας σου πόθῳ, τὸ μυστήριον, Γαλακτοτρόφε
ὑμνοῦμεν, Θεὸν μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖῳ ἔρωτι, καταφλεχθεῖσα, κατεφρόνησας τοῦ μαρτυρίου, τῶν σφοδρῶν
Μάρτυς Μαρίνα κολάσεων, καὶ ἐκτμηθεῖσα τῷ ξίφει τὴν κάραν σου, τοῦ
ἀρχεκάκου τὴν κάραν συνέτριψας. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ
πανεύφημε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεῖον ἔχουσα, Χριστὸν νυμφίον, κατεπάτησας, τοῦ Ὀλυβρίου, τὴν δεινὴν
Μάρτυς Μαρίνα θρασύτητα, καὶ ἐν σταδίῳ Μαρτύρων διέπρεψας,
ἀρῶνωθεῖσα δυνάμει τῆς πίστεως. Ὅθεν κρείττονος, τυχοῦσα ἐν πόλῳ
στάσεως, προστάτευε ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας χάριτος, πάντιμον σκεῦος, ἀναδείξασα, δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν σεπτὴν Γαλακτοτρόφει Εἰκόνα σου, τοὺς προσπελάζοντας ταύτη ἐκ πίστεως, ἐκ νοσημάτων ἐξαίρεις καὶ θλίψεων. Ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμέν σε μεγαλύνοντες, Χριστὸν τὸν δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀθληφόρου Μαρίνης, τὰ κατορθώματα, ἀνευφημήσωμεν πάντες, δοξολογοῦντες Θεόν, τὸν τοῖς θαύμασιν αὐτὴν, ὑπερδοξάσαντα, ὡς ταπεινώσασαν στερόῳς, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, τοῖς πόνοις τοῦ μαρτυρίου· καὶ γὰρ ἀπαύστως πρεσβεύει, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ βελίαρ ἔνεδρα, διαφυγοῦσα, ἐπετάσθης πτέρυξι, τοῦ μαρτυρίου πρὸς Θεόν, περιστερεῖ ὡς οὐράνιος, Μάρτυς Μαρίνα· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐξ Εἰκόνοσ βλύζουσα, τὸ θεῖον γάλα, δωρεῶν τῆς χάριτος, πιστῶν ἐκτρέφεις τὰς ψυχὰς, Γαλακτοτρόφει Πανύμνητε, τῶν προσιόντων, αὐτῇ μετὰ πίστεως.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ κε' Νοεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὐρανῶν βασιλείας δρόμον, μαρτυρικῶς
διοδεύσασα, καὶ τὸν πολύμορφον ὄφιν, ὠραίοις ποσὶ καταπατήσασα,
Χριστῶ ἐνυμφεύθης τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἀκηράτῳ συναφείᾳ. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐν
παρόρησίᾳ πολλῇ, τῇ οἰκουμένην εἰρήνην δωρηθῆναι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς στ', καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ἁγίας, εἰς η'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις·
«Κυρίλλου».

Ωιδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα,
πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Ἡ ἀπειράνδρος δι' ἡμᾶς κύησασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ αὐτὸν ὡς
βρέφος, γαλακτοτροφῆσασα, Χριστὸν τὸν μόνον Κύριον, λόγου δύναμιν
δός μοι, ὡς ἂν ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, Γαλακτοτροφοῦσα Πανύμνητε.

Τὰ μεγαλεῖα τῆς σεπτῆς Εἰκόνοσ σου, τίς εὐφημήσει Ἁγνή; ἐξ αὐτῆς γὰρ
βλύζεις, τῶν θαυμάτωννάματα, ψυχῶν εἰς περιποίησιν, καὶ παθῶν
θεραπείαν, τὸν προσκυνούντων ἐκ πίστεως, Γαλακτοτροφοῦσα τὸν τόκον
σου.

Γάλα βλυστάνει δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, ἡ ἱερά σου Εἰκὼν, ἦνπερ ὥσπερ
ἄλλην, γαλουχὸν ἀνέδειξας, πνευματικὴν πρὸς αὔξησιν, τῶν ἐκ πόθου τὸ
Χαῖρε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοώντων σοι, Γαλακτοτροφοῦσα Θεόνυμφε.

Καταφυγὴ μου ἀληθῶς καὶ δύναμις, ἡ προϊοῦσα ἀεὶ, ἐκ τῆς σῆς Εἰκόνοσ,
χάρις Παντευλόγητε· αὐτὴν γὰρ ἐθαυμάστωσεν, ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος,
σωματωθεὶς ἐξ αἱμάτων σου, Γαλακτοτροφοῦσα δι' ἔλεος.

Κανὼν τῆς Ἁγίας, ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ποίημα Γερμανοῦ· οἱ δὲ Ἰωάννου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Θρόνω παρεστῶσα τοῦ Χριστοῦ, Μαρίνα καλλιπάρθενε, τὸν σὸν
ἀθάνατον, ἰκέτευε Νυμφίον, δοθῆναι τοῖς πίστει σου, μνήμην τὴν
φωτοφόρον, ἀνυμνοῦσι τὴν ἔνθεον χάριν.

Πόθῳ θελγομένη τοῦ Χριστοῦ, βασάνων κατεφρόνησας, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, παρέδραμες ὡς ὄναρ· ἐντεῦθεν πανόλβιε, τῆς μὴ σαλευομένης, βασιλείας σαφῶς ἠξιώθης.

Τάξεις αἰ οὐράνιαι σεμνή, καὶ ἦχος ἐορτάζοντος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος, ἐδέξατο λαμπρότης, ἀγῶνα νικήσασαν, τὸν τῶν ἀμιάντων, Ἀθλοφόρε Μαρίνα θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Λόγον τεξαμένη τοῦ Πατρός, ἀφράστως ἐξ αἱμάτων σου, αὐτὸν ἰκέτευε, Πανύμνητε Παρθένε, δοθῆναι ὡς εὐσπλαγχνος, ἄφεισιν τῶν πταισμάτων, τοῖς ὑμνοῦσι τὴν δόξαν σου πόθῳ.

Κανὼν ἕτερος τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τῇ θ' ᾠδῇ: «Μέλπω». Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, Μαρίνα ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχὺν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιόγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαΐσαι.

Ρ'ωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι τῆς θείας χάριτος, Θεογεννητορ Ἄχραντε· διό, σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενοικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Τῆς Θεοτόκου. Ωιδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Μητρικῆς συμπαθείας, καὶ τηλαυγοῦς χάριτος, δείκνυσαι Θεόνυμφε πλήρης, ἐν τῇ Εἰκόνι σου, οἷά περ νήπιον, τὸν Λυτρωτὴν τιθηνοῦσα, τὸν δι' ἀγαθότητα, ἐνανθρωπήσαντα.

Θεϊκῆς ἐπιπνοίας, τὸ μυστικὸν ἄρωμα, ὥσπερ μυροθήκη ἀγία, ἐκπνέει πάντοτε, ἢ πανυπέριτος, Γαλακτοτρόφε Εἰκῶν σου, εὐσεβῶν εὐφραίνουσα, ψυχῆς τὴν ὄσφρησιν.

Ὡς κατάκαρπον κλῆμα, ἢ σὴ Εἰκῶν δείκνυται, τῇ ἐπισκιάσει Παρθένε, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐξ ἧς τοὺς βότρουας, τῶν δωρεῶν σου τρυγῶντες, ἄσματα κροτουμέν σοι, εὐχαριστήρια.

Υ'περύμνητε Μῆτερ, χρεωστικῶς αἶνεσιν, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, πάντες προσφέρομεν, κηδεμονίας σου, τὰς πολλαπλὰς διαδόσεις, ἐμφανῶς λαμβάνοντες, ἐκ τῆς Εἰκόνοσ σου.

Τῆς Ἀγίας. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Πυρὸς καὶ κολάσεων, καταπτύσασα, τῆς τρυφῆς κατηξίωσαι, Μάρτυς ἀοίδιμε, τῆς διαιωνιζούσης, ὀρῶσα τὴν ἀρῶρητον, δόξαν τοῦ Νυμφίου σου.

Τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος, οὐκ ἐκώλυσε, τὸ στερόρον τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς ἐνδείξασθαι τῆς ψυχῆς γὰρ τὸν τόνον, ἀνδρείως ἐπτέρωσε, χάριτι ὁ Κύριος.

Ὁ' πάλαι τὰ ἄμετρα, φρουαττόμενος, ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, κόρης θεόφρονος, ὑπὸ πόδας πατεῖται Χριστὸς γὰρ ἐνέκρωσε, τούτου τὰ κινήματα.

Θεοτοκίον.

Ρ'ωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν· ὅθεν Πανύμνητε, προστατεύουσα πάντων, μὴ παύση δεόμεθα, Μήτηρ ὡς φιλεῦσπλαγχνος.

Ἄλλος τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεΐας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδευσας, ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν περνοιστὴν πτέρνας σου, ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὡς οἰκουμένης τὸν τροφέα γαλουχήσασαν, καὶ τὸν συνέχοντα τὰ πάντα περιστεύσασαν, ἀτελὲς καθάπερ βρέφος ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, εὐσεβῶς Γαλακτοτρόφε ἀνυμνοῦμέν σε, παριστάμενοι σὺν δέει τῇ Εἰκόνι σου, καὶ βοῶμέν σοι· Χαίροις, πάντων βοήθεια.

Ὁ Οἶκος.

Εὐορτίως τὸν ὕμνον, οἱ πιστοὶ ἄδομέν σοι, τὴν θεῖαν σου τιμῶντες Εἰκόνα, καὶ ἐν αὐτῇ ὡς βρέφος Χριστόν, γαλακτοτροφοῦσαν ἐν στοργῇ Ἄχραντε, ὀρῶντές σε θαμβούμεθα, καὶ εὐλαβῶς σοι ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐπέστη· χαῖρε, δι' ἧς ὁ ἐχθρὸς ἐτρώθη.

Χαῖρε, τῶν ἐν θλίψει γλυκεῖα παράκλησις· χαῖρε, τῶν ἐν νόσοις ταχεῖα ἀνάρρῳσις.

Χαῖρε, Μήτηρ ἢ βαστάσασα ὡσπερ βρέφος τὸν Θεόν· χαῖρε, Κόρη ἢ ἐκθρέψασα γάλακτί σου τὸν Χριστόν.

Χαῖρε, ἡδιστον κλέος εὐσεβῶν Μοναζόντων· χαῖρε, ἄφατος δόξα εὐλαβῶν Πρεσβυτέρων.

Χαῖρε, λιμὴν ἀνθρώπων ἀχείμαστος· χαῖρε, ἡμῶν προστάτις ἀκοίμητος.

Χαῖρε, τροφὸς τῶν εἰς σὲ πεποιοθῶν· χαῖρε, τρυφή τῶν εἰς σὲ ἐλπίζόντων.

Χαίροις, πάντων βοήθεια.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως, καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου αἰοῖδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας σὴν μνήμην.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Καταπλήττονται Ἄγνη, τὰς διανοίας οἱ πιστοί, ἐν Εἰκόνι εὐπρεπῶς, σὲ θεωροῦντες ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα βαστάζουσιν τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον σῶν μαζῶν, θείῳ γάλακτι, θαύματι φρικτῶ, διατρέφουσιν, καὶ ἱερῶς θαμβούμενοι εἰς αἶνον, τῶν μυστηρίων σου τρέπονται, χαῖρε βοῶντες, Γαλακτοτρόφε, Ὁρθοδόξων ἢ σκέπη.

Τῆς Θεοτόκου. Ωιδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε».

Τροπάρια.

Ἡ σὴ Εἰκὼν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθη, στάμνος πολυτίμητος, ὡς ἀληθῶς, τῶν σῶν δωρεῶν, τὰς εὐεργεσίας, μανναδοτοῦσα ἐκάστοτε, Ἄγνη Γαλακτοτρόφε, τοῖς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀδόντων σοι ὕμνον ἐκ πίστεως.

Σὺ μητρικῶς, τὸν ἐν δρακὶ περιέχοντα, πᾶσαν κτίσιν, ἐν χερσὶ ἐβάστασας, καὶ ἐγαλούχησας θαυμαστῶς, τὸν τὴν οἰκουμένην, νεύματι μόνῳ ἐκτρέφοντα, Εἰκὼν σου ὡς ἐμφαίνει, τῶν χρωμάτων τῇ ὕλη, τοῖς προστρέχουσι ταύτῃ Πανύμνητε.

Ὡς ἀγαθῶν, πλάκα θεόγραφον ἔχοντες, τῆς Μορφῆς σου, τὸ σεπτὸν Ἐκτύπωμα, ἐν ἧ τὸ φῶς τὸ ἡλιακόν, περιβεβλημένη, Χριστὸν βαστάζεις τὸν Κύριον, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ἐξ αἱμάτων σου σάρκα φορέσαντα.

Ρ' ὕπου παθῶν, Γαλακτοτρόφε ἀπόπλυνον, τῆς ψυχῆς μου, τὸν χιτῶνα δέομαι, ἐκ τῆς Εἰκόνος σου δαψιλῶς, ἀναβλύζουσά μοι, τῆς χάριτός σου τὰ

ὔδατα, ὡς ἂν εὐσυνειδότης, τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Χαίρει, ὁ πανάθλιος ἄδω τῇ δόξῃ σου.

Τῆς Ἁγίας. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Μεγαλοπρεπῶς, θεόφρον ἠγωνίσω, καὶ νῦν οὐρανούς, ἀξίως ἐμβατεύεις, στεφηφοροῦσα Μαρίνα Μάρτυς παρθένε, καὶ ἀνυμνοῦσα τὸν Νυμφίον σου.

Ταῖς μαρτυρικαῖς, ἀγέλαις συναγάλλη, καὶ παρθενικαῖς, χορείαῖς συνευφραίνῃ, Μάρτυς παρθένος πανεύφημε γενομένη, ἐν ἀμφοτέροις διαλάμψασα.

Τὸν ὡς ἀστραπὴν, πεσόντα οὐρανόθεν, καὶ χαμαιπετῇ, γενόμενον ὡς ὄφιν, ταῖς προσευχαῖς σου κατέδυσας Ἀθλοφόρε, δοξολογοῦσα τὸν Νυμφίον σου.

Θεοτοκίον.

Σὸν παρθενικόν, Μαρία Θεοτόκε, τόκον οἱ πιστοί, δοξάζομεν ἀπαύστως· ἀλλὰ πρεσβείαις ἁγίαις σου ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν κινδύνων ἱκετεύομεν.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν περνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ Ποιμένος θείοις ἴχνεσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πανάμωμος καὶ μόνη Ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, Ἄχραντε Παρθένε Θεόνυμφε.

Τῆς Θεοτόκου. Ωιδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Γ'να τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Προστασίας ὡς τεῖχος, τὴν θείαν Εἰκόνα σου ἡμεῖς εὐράμενοι, Γαλακτοτροφοῦσα, πρὸς αὐτὴν ἐν καιρῷ καταφεύγομεν, πειρασμῶν παντοίων, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπισκοπῆς σου, ἐνεργεῖα λυτρούμεθα τάχιστα.

Ὡσπερ θρόνος ὀραῖσαι, ἡλίου λαμπρότερος ἐν τῇ Εἰκόνι σου, Γαλακτοτροφοῦσα, τὸν τῆς δόξης βασιτάζουσα ἡλίον, τὸν Χριστὸν ὡς βρέφος, τὸν τοῦ Ἀδὰμ τῆς ἀμαρτίας, τὴν σκοτίαν δι' ἔλεος λύσαντα.

Καθορῶντες Μορφῆς σου, τὴν θείαν ἐμφέρειαν καὶ ἡλιόμορφον, πλήρη συμπαθείας, γλυκασμοῦ οὐρανοῦ πληροῦμεθα, Γαλακτοτροφοῦσα· διὸ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθη, τῶν ὑμνούντων τὸν ἄφραστον τόκον σου.

Γ'δε δεῦρο ἰλέως, ἡμᾶς τῇ Εἰκόνι σου, τανῦν προσπίπτοντας, λυτρομένη πάντα, ἐκ κινδύνων πολλῶν τῇ πρεσβείᾳ σου, Γαλακτοτροφοῦσα· μετὰ Θεὸν γὰρ πλήν σου ἄλλην, προστασίαν ἐν βίῳ οὐκ ἔχομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀρρένωθεισα κόρη, καὶ γυναικειᾶν ἀσθένειαν ῥίψασα, πρὸς τοὺς θείους ἀγῶνας, ἐρῶμενεστέρωσ ἐχώρησας.

Τὸ εὐσταθές σου Μάρτυς, τῆς διανοίας καὶ ἄτρεπτον φρόνημα, τὴν ἀκαταστασίαν, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου διέλυσεν.

Τῇ εἰς Χριστὸν ἐλπίδι, ἐρηρυσμένη ὡς πύργος ἀκλόνητος, διεκρούσω τοὺς ὄμβρους, καὶ τὰς τρικυμίας τοῦ δράκοντος.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Κόρη, ἀκαταπαύστως ὡς εὐσπλαγχνος πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἡμῖν σωτηρίαν δωρήσασθαι.

Ἔτερος τῆς Ἀγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι, σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Μαρίνα ἀνεκραύγαζε.

Ρ'οῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθειῖας ἐξήρανας, τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Ρ'οῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ωιδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

Γ'λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Τροπάρια.

Α'νάπλεως ἀληθῶς, οἴκτου καὶ χάριτος δείκνυται, Γαλακτοτρόφε Ἀγνή, ἡ ἄχραντος ὄψις σου, τῇ θείᾳ Εἰκόνι σου, Θεὸν τιθηνοῦσα, δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντα.

Γενέσθω τοῖς ταπεινοῖς, ἡμῖν ἐν πάθεσι κάμνουσιν, ἡ χάρις ἢ ἐκ τῆς σῆς, Εἰκόνος πηγάζουσα, σωτήριοι ἴαμα, Γαλακτοτροφοῦσα, Μαριὰμ Θεοχαρίτωτε.

Εὐφραίνεται εὐσεβῶς, τῶν χριστωνύμων ὁ σύλλογος, προσπίπτων σῷ θαυμαστῷ, Παρθένε Μορφώματι, ἐξ οὗ ἀναβλύζουσι, Γαλακτοτροφοῦσα, οἱ κρουνοὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου.

Λαμπάδα θείου φωτός, τὴν σὴν Εἰκόνα κατέχοντες, λαμπαδηφόροι αὐτήν, κυκλοῦμεν καὶ ἄπλετον, ἐκ ταύτης λαμβάνομεν, Γαλακτοτροφοῦσα, φωτισμὸν οἱ ἀνυμνοῦντές σε.

Τῆς Ἁγίας. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Παρθένος τε καὶ Μάρτυς ἀληθής, Χριστοῦ ἐχρημάτισας, δόξη καὶ χάριτι, στεφομένη παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε.

Τοῦ βίου σου τὴν ἄστατον ἀχλύν, λιποῦσα πανεύφημε, θείας λαμπρότητος, φωτοβόλοις ἀστραπαῖς προσωμίλησας.

Τῆς ἄνω βασιλείας ἀπλανῶς, τὴν τρίβον διώδευσας, Μάρτυς πανένδοξε, κεκτημένη ὁδηγὸν τὸν Νυμφίον σου.

Θεοτοκίον.

Πταισμάτων μου διάρρήξον σειράς, Υἱοῦ σου τῆ χάριτι, καὶ τῆς σωτηρίας μοι, Θεοτόκε τὴν ὁδὸν εὐθυδρομίσον.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι.

Αἱμάτων, τῆ πλημμύρα θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας, Χριστοῦ δέ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα Ἀθληφόρε, παρθένων τὸ καύχημα.

Αἴβροχως, τῶν βασάνων διήλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης, αἰοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντριβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταπτε σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ὠρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὰν ἀνέσπερον ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σου κατηυγάσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἴδιον.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας όμίχλη βουλήματι, κυφορεΐται ό Κτίστης, εκ Παρθένου Κόρης Άπειρογάμου, ώσπερ βρέφος, και σπαργάνοις άρρήτως είλίσσεται.

Κοντάκιον. Ήχος γ'. Η Παρθένος σήμεραν.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αίμασιν, άθλητικοΐς τε ήεραντισμένη, θαύμασι, καταλαμφθεισα τών ιαμάτων, εύσεβώς Μάρτυς έδέξω, βραβεΐα νίκης τής σής άθλήσεως.

Ό Οΐκος.

Τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, έρωτι τής καρδίας σου, από βρέφους σεμνή πυρποληθεισα, έδραμες δορκάς ώς διψῶσα πηγαΐς άειούτοις, Παρθενομάρτυς, και τή άθλήσει σεαυτήν συντηρήσασα, έν τῷ άφθάρτῳ όντως του Κτίστου σου, νύμφη εύκλής, θαλάμῳ έφθασας έστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητής λαμπαδηφόρος, εύθαλής, άφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, και δεξαμένη ώς χρυσίον, βραβεΐα νίκης τής σής άθλήσεως.

Μηνολόγιον.

Τῇ ιζ' του άυτου μηνός (Ίουλίου), ή Σύναξις τής θαυματουργού Εΐκόνοσ τής Ύπεραγίας Θεοτόκου, τής έπονομαζομένης «Γαλακτοτροφούσης».

Στίχοι.

Γαλακτοτρόφε, οΐκτισμῶν σου τὸ γάλα,
Θηλή ώς θεΐα ή Εΐκῶν σου εκβλύζει.
Έβδομάτη δεκάτη Γαλακτοτρόφος γεραιέσθω.

Συναξάριον

Αύτη ή τιμία και πανυπέριτος Εΐκῶν τής Ύπεραγίας ήμῶν Θεοτόκου και Άειπαρθένου Μαρίας εύρηται έν τῇ σεβασμία Μονῇ τής Άγκαράθου, υπό τινός εύλαβοῦς όνόματι Στεφάνου, τούπικλην Νικολαΐδου, ύπερμεσοῦντος του ιθ' αΐωνος, ίστορηθεισα, δαπάνη φιλοτίμῳ του Καθηγουμένου τής προειρημένης Μονῆς Μελετίου του Παιγνιωτάκης· κειμένη δε νῦν έν προσκυνηταρίῳ έν τῷ Καθολικῷ τής Μονῆς οὐ παύεται θαύματα έπιτελοῦσα πᾶσι τοΐς προσερχομένοις έν

εὐλαβεία καὶ μετὰ πίστεως ἐπικαλουμένοις τὴν χάριν τῆς Θεομήτορος "Γαλακτοτροφούσης".

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει,
Χεὶρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Συναξάριον.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας, θυγάτηρ Αἰδεσίου ἱερέως τῶν εἰδώλων. Προσαχθεῖσα δὲ Ὀλυβρίῳ τῷ ἐπάρχῳ καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καὶ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν μὴ ἐλομένη, πολλὰς ὑπέστη βασάνους· καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τὸν ἐπαναστάντα αὐτῇ δράκοντα προσευξαμένη διέρρηξε. Εἶτα ἀχθεῖσα ἐκεῖθεν καὶ ἐρωτηθεῖσα καὶ ἀσάλευτον τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν φυλάττουσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἔνδον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μηνᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σπεράτου καὶ Βερονίκης.

Στίχοι.

Σοῖς αἵμασι, Σπεράτε, τοῖς ἐξ αυχένος,
Αἷμα τραχήλου μιγνύει Βερονίκη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ωιδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παιδες, ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὡς φιλόστοργος Μήτηρ, ἀληθῶς ἐδωρήσω, τιθήνην ὥσπερ ἡμῖν, τὴν θείαν σου Εἰκόνα, ἐκβύζουσαν τὸ γάλα, τῆς θερμῆς προμηθείας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, Ἁγνή Γαλακτοτρόφε.

Μυστικῶς καταθέλγει, σῆς Εἰκόνας τὸ κάλλος, πᾶσαν Παρθένε ψυχὴν· ἐν ταύτῃ γὰρ ὀραῖσαι, καλὴ τε καὶ ὠραία, τὸν μαστόν σου προτείνουσα, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Ἁγνή Γαλακτοτρόφε.

Ζωοπάροχον χάριν, πρυτανεύει πλουσίως, ἡ εὐαγῆς σου Εἰκῶν, τοῖς ταύτη μετὰ δέους, ὦ Γαλακτοτροφοῦσα, προσιοῦσι καὶ ψάλλουσι, τοῖς μεγαλείοις τοῖς σοῖς, ὡδὰς χαριστηρίους.

Λαμπηδόσιν ἐνθέοις, μητρικῶν σου χαρίτων, τῶν ἐξ Εἰκόνος τῆς σῆς, ἀεὶ προερχομένων, ὦ Γαλακτοτροφοῦσα, τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, τὸ ὀπτικὸν τηλαυγῶς, θερμῇ ἐν μετανοίᾳ.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ὁ παρασχών, τῇ αὐτοῦ Ἀθληφόρῳ, καταπατεῖν, τοῦ ὄφους τὴν κάραν, εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐξ Ἁγνῆς, Παρθένου ἀνατείλας, καὶ γυναικῶν, τὸ σαθρὸν ἀναρρώσας, εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ καθελών, τοῦ τυράννου τὸ θράσος, διὰ τῆς σῆς, Ἀθληφόρου βοώσης· εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐκλεκτῆ, Ἀμνάς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς, προβάτοις με ἐν ὥρᾳ φοβερωτάτῃ καταριθμῆσαι, ἰκέτευε τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεόν.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖανάματα, παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὔρε τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερότεραν· ἀνεβόας γάρ· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Τῆς Θεοτόκου. Ωιδὴ ἡ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὁλὴ ώραῖα, ὅλη καλὴ καὶ γλυκεῖα, ἐν Εἰκόνι σου ὄρασαι Θεοτόκε,
γαλακτοτροφοῦσα, ὡς βρέφος τὸν Δεσπότην.

Τὸ τῆς Μορφῆς σου, εἶδος ἀστράπτει Παρθένε, ἐν Εἰκόνι σου αὐγὰς ὑπὲρ
ἡλίου, πάντα καταυγάζον, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Τὴν εὐαγῆ σου, Εἰκόνα δέδωκας Μητέρα, ὡς συμβόλαιον ἡμῖν ἐγγυωμένην,
τὴν σὴν προστασίαν, Ἄγνη Γαλακτοτρόφε.

Μὴ ἀποστρέψης, τὸ ἰλαρὸν πρόσωπόν σου, ἀφ' ἡμῶν ἀτενιζόντων μετὰ
δέους, Γαλακτοτροφοῦσα, τὴν θεῖαν σου Εἰκόνα.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίω.

Παρθενίας σφραγίδι κοσμουμένη, καὶ Μαρτύρων ἀγῶσι λαμπομένη, δι'
ἐκατέρων ἔνδοξε διέπρεψας, Κύριον ὑμνοῦσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἀΰθορόν σου τηρήσασα τὸ σῶμα, εἰς ἀφθάρτους κατώκησας θαλάμους,
ἐν οὐρανοῖς Μαρίνα πανσεβάσμιε, Κύριον ὑμνοῦσα, καὶ ὑπερυψοῦσα,
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐωδίας ἀντιλαμβανομένη, τοῦ Νυμφίου καὶ πόθῳ τετρωμένη,
διδυμεούσας χάρισι κρυαγάζεις νῦν· Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γ΄σταμένων, βεβαίωσις ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων, ἀνόρθωσις Παρθένε· διὸ
καταπτωθέντα με ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῶ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς
προῖκα πάντιμον Ἐνδοξε, τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα

νοητὸν εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσαν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἰστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἦφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκηύσασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ᾤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι».

Τροπάρια.

Εἰκὼν σου ἐγγυᾶται ἡ εὐαγής, τοῖς πιστοῖς τὴν πολλὴν σου χρηστότητα· Ὅθεν αὐτὴν, πόθῳ ἀσπαζόμενοι σχετικῶς, ἐπὶ σὲ τὸ πρωτότυπον, νέμομεν ὡς ἄξιον τὴν τιμὴν. Ἀλλ' ᾧ Γαλακτοτρόφε, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθη, ἐν ταῖς εὐχαῖς σου πρὸς τὸν Κύριον.

Ε'φθάρη παρθενίας τὸ καθαρὸν, οὐδαμῶς ἐν σοὶ Κόρη Πανάχραντε· σὺ γὰρ Θεόν, ἔτεκες καὶ ἔμεινας ἀληθῆς, Παρθένο· ὅθεν δίδου μοι, παρθενεύειν πάντοτε τῷ νοῖ, ἐν πίστει τῆς Μορφῆς σου, ᾧ Γαλακτοτροφοῦσα, καταφιλοῦντι τὴν ἐμφέρειαν.

Θαυμάτων ἀναβλύζεις ποταμηδόν, ποταμούς ἐξ ἀγίας Εἰκόνας, ἀσθενειῶν, καῦμα ἀπελαύνουσα χαλεπόν, καὶ δρόσου θείας δίδουσα, ταῖς ψυχαῖς τελείαν ἀναψυχὴν, τοῖς ἄξιον τὸν ὕμνον, ᾧ Γαλακτοτροφοῦσα, σοῖς μεγαλείοις ἀναμέλπουσιν.

Υ΄ψόθεν συμπαθεία ἐν μητρικῇ, ἐφ’ ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἐπίβλεψον,
ἱκετικῶς, ἐν Ναῶ ἐστῶτας δόξης Θεοῦ, ἐν ᾧ Εἰκὼν σου εὕρηται,
Γαλακτοτροφοῦσα ἢ θεαυγής, παρέχουσα ἐν βίῳ, ἡμῖν τὴν εὐπραγίαν, καὶ
σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν προδηλωθέντα.

Τῇ τῆς ἀνωτάτω, Ἁγίας καὶ μακαρίας, καὶ βασιλικῆς Τριάδος, ἐντροφᾶν
θεωρία, καθαρῶς καὶ τρανῶς ἠξιώθης, Μάρτυς Ἀθληφόρε πανσεβάσμιε.

Ἀντὶ τῆς ὀδύνης, τῶν πόνων καὶ τῶν βασάνων, ἡ ἀγγελικὴ σε τέρψις,
ὑπεδέξατο κόρη, καὶ χαρᾶς νοητῆς μετουσία, ἔνθα τῶν Μαρτύρων αἱ
λαμπρότητες.

Τῇ μαρτυρικῇ σου, χρωμένη νῦν παρῴρησία, τὸν Χριστὸν τὸν σὸν Νυμφίον,
δυσωποῦσα μὴ παύση, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, σῶσαι καὶ
φωτίσαι παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Παρθένε, Ἁγνὴ καὶ δεδοξασμένη, μετὰ τῆς Μαρίνης, τὸν σὸν
Υἱὸν καὶ Βασιλέα, καθικέτευε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε
μακαρίζοντας.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῶν Ἀντιοχείων ἢ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς
ἐγκαυχᾶται, τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ, μετὰ δικαίων ἔχει
σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Γδόντες σου μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι
ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικειᾷ φύσει κατήσχυνας τὸν πρὶν τὴν σὴν
Προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλῆς Ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀναπλέξω
νομίμως, δικαιοσύνης, καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ
νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὰν
χρυσουγοῦσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσας πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν
πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἦνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων Ἀθληφόρε, ὦ Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὐοσμὸν φέρουσα, καὶ τῷ τερπνῷ Νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε, οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς ἐπάνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀσέβειαν μισήσασα, βρεφικῶν ἐκ σπαργάνων, εὐσέβειαν ἠγάπησας, ὡς παρθένος φρονίμη, καὶ Ὀλυβρίου τυράννου, μὴ πεισθεῖσα τοῖς λόγοις, βασάνους καθυπέμεινας, καὶ σφαγεῖσα τῷ ξίφει, ὡσπερ ἀμνάς, τῷ Θεῷ Μαρίνα συμβασιλεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, τῶν τιμώντων σε πόθῳ.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ θαυμαστὴ Εἰκὼν σου, Γαλακτοτρόφε Ἀγαθὴ, πνευματικὴ ὡς τιθήνη, γάλα ἐκβλύζει νοητόν, τῆς μητρικῆς χάριτός σου, πρὸς εὐσεβῶν σωτηρίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', ὡς κάτωθι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς πανσέπτου Εἰκόνοσ σου, εὐσεβούντων τὸ ἄθροισμα, συγκροτοῦντες σήμερον τὴν πανήγυριν, τῆς ὑπὲρ νοῦν τιθηνείας σου, τὸ μέγα μυστήριον, προσκυνοῦμεν εὐλαβῶς, καὶ ἐκ ταύτης τὴν χάριν σου, ἀρούμενοι, πρὸς ψυχῶν καὶ σωμάτων θεραπείαν, κατὰ χρῆος σε ὑμνοῦμεν, Γαλακτοτρόφε Πανύμνητε.

Γαλουχοῦσαν θεώμενοι, ἐν ἀγία Εἰκόνι σε, ἀτελὲς ὡς νήπιον Ἀειπάρθενε, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, τὸ νοῦν ἐξιστάμεθα, καὶ προσπίπτοντες αὐτῇ, μετὰ δέους κραυγάζομεν· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ τὸ βρότειον γένος ῥυσαμένη, τῆς ἀρχαίας καταδίκης, Πατρὸς τὸν Λόγον κηύσασα.

Ὡς τιθήνην οὐράνιον, ἐδωρήσω τοῖς δούλοις σου, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα σου Μητροπάρθενε, ἀκαταπαύστως ἐκβλύζουσαν, ὡς γάλα γλυκύτατον, μητρικῶν σου δωρεῶν, τὴν ῥοήν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ εὐφραίνουσαν, τοὺς ἐκ πίστεως ταύτη προσιόντας, καὶ ὑμνοῦντας κατὰ χρέος, Γαλακτοτρόφε τὴν δόξαν σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Αγίας. Ὅμοια.

Πολυώδυνα βάσανα ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ἠὺτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, Ἀθληφόρε πανεύφημε, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὡςπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ πυρός καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Μαρίνα, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Εἴθαυμαστώθη ὑπὲρ νοῦν, Εἰκῶν σου ἡ ὑπέριμος, Γαλακτοτροφοῦσα Θεονύμφευτε· ἐν ταύτῃ γὰρ ἡ χάρις σου, ἀνεκφοίτητος μένουσα, τῶν

θαυμάτων ενεργεῖ τὰ παράδοξα, νοσήματα θεραπεύουσα, κινδύνους ἀποσοβοῦσα, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, τοῖς εὐσεβέσι πρυτανεύουσα. Ὅθεν αὐτῇ προσπίπτοντες, ἐκ καρδίας ἰκετεύομεν· Μὴ ἀποστρέψῃς ἀφ' ἡμῶν, τὸ ἰλαρὸν πρόσωπόν σου, τῶν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα θεμένων, τῇ Μητρὶ καὶ γαλουχῶ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ἢ γ', ἐκ δὲ τῆς Ἁγίας στ' Ὠιδῆ. Ἀπόστολον τῆς Θεοτόκου ζήτηι τῇ κα' Νοεμβρίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας τῇ ια' Ἰουλίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια.

Δεῦτε ἀσπασώμεθα οἱ πιστοί, Γαλακτοτροφούσης, τὴν Εἰκόνα τὴν θαυμαστήν· πᾶσι γὰρ βλυστάνει, ὡς μυστικὴ τιθήνη, χαρίτων σωτηρίων, γάλα τὸ ἄδολον.

Χαίροις Ἀθληφόρε τοῦ Ἰησοῦ, πάνσεμνε Μαρίνα, μαρτυρίου ἄνθος τερπνόν· χαίροις ἢ θαυμάτων, τὴν χάριν δεξαμένη, εἰς σωτηρίαν πάντων, τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχοι.

Κύριλλος Ῥόδου ὁ Κρής Μητροπολίτης,
Πίστει σὺν πόθῳ σὲ Γαλακτοτροφοῦσα,
Ἄμα Μαρίναν τὴν Μάρτυρα παρθένον,
Ὑμνησεν ὕμνοις διὰ γλώσσης ἀτέχνου.

Ἐτελειώθη ἡ Ἀκολουθία αὕτη
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης «Γαλακτοτροφούσης»
καὶ τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης
Μηνὶ Δεκεμβρίῳ, τῇ κγ', ἐν ἔτει δισχιλιοστῶ καὶ δεκάτῳ ἐβδόμῳ.